Сапраўдная дружба не ведае межаў!

Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Беларускі ўніверсітэт

АРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА ЛКСМБ І ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА імя У. І. ЛЕНІНА

№ 10 (558) | Субота, 14 сакавіка 1964 года. | Цана 1 кап. | Год выдання XVII-ы

ПРА СВАЮ ВУЧОБУ У НАШЫМ УНІВЕРСІТЭЦЕ, ПРА АДПАЧЫНАК, ПРА СЯБРОЎ РАСКАЗВАЮЦЬ СТУДЭНТЫ ЗАМЕЖНЫХ КРАІН.

Сустрэча з героям абароны Брэсцкай крэпасці

Займаючыся ў СССР, юнакі і дзяўчаты з розных краін атрымоўваюць магчымасць асабіста сустракацца з героямі сучаснасці, сусветна вядомымі барацьбітамі за шчасце чалавека.

У гасцях у замежных студэнтаў нашага ўніверсітэта пабываў удзельнік абароны Брэсцкай крэпасці Герой Савецкага Саюза маёр П. М. Гаўрылаў. Студэнты з Афрыкі, Азіі, Амерыкі ўважліва слухалі хвалюючы расказ Пятра Міхайлавіча.

На памяць аб сустрэчы П. М. Гаўрылаў сфатаграфаваўся з групай студэнтаў. Ён падзякаваў ім за цёплы прыём і пажадаў поспехаў у вучобе і ў будаўніцтве новага жыцця. Сустрэча з героем абароны Брэсцкай крэпасці паслужыць справе ўмацавання дружбы паміж народамі Азіі, Афрыкі, Амерыкі і Савецкага Саюза.

Мой шлях у Краіну Саветаў

На Кубе, за некалькі кіламетраў ад горада Санта-Клара, знаходзіцца ўніверсітэт правінцыі Лас-Вільяс. Цудоўныя карпусы, пабудаваныя па апошняму слову архітэктуры, належаць яму. Вечна маладымі здаюцца гэтыя карпусы пад гарачым кубінскім сонцам, прыгожыя сады акружаюць універсітэт. Там мы займаліся са студзеня 1963 года.

Аднойчы мы даведаліся, што Савецкі Саюз і іншыя краіны сацыялізма маюць магчымасць прыняць групу кубінскіх студэнтаў у свае ВНУ. На кожным факультэце студэнты разглядзелі заявы сваіх таварышаў і вызначылі, хто варты гонару паехаць вучыцца ў дружалюбныя краіны. Перад адабранымі студэнтамі была пастаўлена задача: скончыць семестр з добрымі ведамі. Нам паведамілі, што ад'езд намячаецца на 7 жніўня.

У Гаване мы ўдзельнічалі у сходзе кубінскіх студэнтаў, якія ўжо навучаюцца за мяжой. Мы абмяняліся думкамі з таварышамі, што прыехалі на канікулы з братніх краін.

На другі дзень пасля гэтай падзеі мы развіталіся са сваімі бацькамі, і акіянскі лайнер адчаліў з гаванскага порту. Дні на параходзе здаваліся бясконцымі: з такім нецярпеннем мы чакалі сустрэчы з Краінай Саветаў.

21 жніўня мы развіталіся з групай юнакоў і дзяўчат, як я ехалі на вучобу ў іншыя краіны сацыялізма, а праз два дні прыбылі ў горад-герой па Няве—Ленінград. З гэтага моманту і пачынаецца наш кантакт з савецкімі людзьмі. Мы крыху пазнаёміліся з Ленінградам, яго вуліцамі і плошчамі, помнікамі архітэктуры, пабывалі ў Смольным, у Зімовым палацы. Мы адразу ж адчулі вялікую цеплыню адносін да кубінскага народа з боку Савецкага Саюза.

Праездам мы пабывалі і ў Маскве. Нарэшце, 1 верасня прыбылі ў сталіцу Беларусі — Мінск, прыступілі да заняткаў, аб чым так марылі на Кубе. Цяпер мы прыкладаем усе намаганні, каб максімальна выкарыстаць дадзеныя нам магчымасці для вучобы, каб аддаць усе свае сілы і веды першай сацыялістычнай дзяржаве Амерыкі.

Агусцін Маліна ГАНСАЛЕС.

Я буду хімікам!

Перад кожным замежным студэнтам, які прыязджае вучыцца ў СССР, стаяць дзве задачы: вывучыць рускую мову і атрымаць спецыяльнасць; пры выбары спецыяльнасці — два аспекты: абавязак перад Радзімай і прызванне.

Я, як і многія студэнты, марыў прыехаць у СССР, каб атрымаць неабходныя веды. Кубе патрэбны спецыялісты. З перамогай рэвалюцыі адкрыліся новыя гарызонты для вышэйшай адукацыі, для яе развіцця і ўдасканалення. У першую чаргу, рэвалюцыя правяла рэформу адукацыі. У ВНУ былі ўведзены новыя метады выкладання. Многае зроблена, але наперадзе яшчэ больш. Таму Куба пасылае сваіх студэнтаў за мяжу, у краіны сацыялізма.

Кожнаму студэнту вельмі важна выбраць спецыяльнасць. Я буду хімікам, пазнаёміўся ўжо з магчымасцямі, якія мае гэтая галіна навукі. У хіміі цудоўнае сёння і яшчэ больш цудоўнае заўтра. Вялікае выкарыстанне ў народнай гаспадарцы атрымалі палімеры. Многія мае сябры рашылі прысвяціць сябе вывучэнню гэтага раздзела хіміі.

Пакуль што мы вучымся на падрыхтоўчым факультэце, вывучаем, у асноўным, рускую мову. І мы ўпэўнены, што з дапамогай савецкага народа набудзем неабходныя веды і станем добрымі спецыялістамі.

Марцін СОСА ПАДРОН,
студэнт падрыхтоўчага факультэта.

На беразе Дняпра

У час канікулаў мы пабывалі ў Кіеве. Гэта вельмі прыгожы горад. Тут мы бачылі шмат цікавага і новага для нас.

Знаёмства са славутымі мясцінамі мы пачалі са старажытнага ўваходу ў Кіеў, з «залатых варот», пабудаваных у 1017 годзе. Непадалёку ад іх знаходзіцца Сафійскі сабор. Гэта выдатны помнік архітэктуры. Мы пераканаліся, якія таленавітыя дойліды, мастакі жылі на Русі некалькі стагоддзяў таму назад. Царква цікавая сваімі роспісамі на сценах, якія зроблены мастакамі розных часоў. Яны пісалі рознымі фарбамі і па-рознаму. Гэтыя роспісы можна ўбачыць пад слаямі фарбаў, якія нанеслі майстры ўжо значна пазнейшага часу.

Студэнты сфатаграфаваліся ля ўваходу ў старую крэпасць, пабудаваную ў XI стагоддзі, пабывалі на беразе Дняпра, дзе вельмі шмат прыгожых мясцін. Нават узімку тут цудоўна.

Аб усім, што мы бачылі ў Кіеве, у адной заметцы не раскажаш. Гэта вялікі, прыгожы сучасны горад. Мы пабывалі ў многіх музеях, гулялі па вуліцах Кіева і вельмі задаволеныя часам, які правялі ў сталіцы Савецкай Украіны.

Хуан ЭРНАНДЭС,
студэнт падрыхтоўчага факультэта.

Упершыню на лыжах

У час зімовых канікулаў мы вучыліся катацца на лыжах. Для гэтага выязджалі за горад са сваімі выкладчыкамі. Дагэтуль мы ніколі не хадзілі на лыжах, таму часта падалі, хутка стамляліся. Нарэшце, некаторыя з нас не вытрымалі, знялі свае лыжы і сказалі: «Мы больш не можам!». Астатнія ім весела апладыравалі. Адным словам, час правялі весела, захапляюча.

Мы добра адпачылі і засталіся вельмі задаволеныя беларускай зімой.

Мігель АСТЭНСІО,
студэнт падрыхтоўчага факультэта.

Ліст да маці

«Добры дзень, дарагая матуля!

Я памятаю, у дзяцінстве ты расказвала нам пра першую ў свеце сацыялістычную рэвалюцыю, пра рускі рабочы клас, пра Леніна. Ты расказвала, што ў Савецкім Саюзе ўсе жывуць шчасліва. Але за такое жыццё многія заплацілі сваёй кроўю. Яны перанеслі такія ж цяжкасці, якія пераносіў і наш народ.

Прыклад Савецкага Саюза—гэта наша недалёкае будучае. Цяпер у палавіне нашай краіны пабудаваны сацыялізм. Але на другой палавіне, як на палавіне цела аднаго чалавека, яшчэ вайна, вайна з амерыканскімі агрэсарамі і з зграяй іх паўднёва-в'етнамскіх памагатых. Гісторыя нашай краіны яшчэ не ведала такіх працяглых і цяжкіх войнаў. Дзесьці на Поўдні маці гаворыць дзецям тое, што гаварыла нам некалі ты...

Я жыў і вучыўся два гады на Паўночным Каўказе. Цяпер я жыву ў Мінску, сталіцы цудоўнай Беларусі. Але дзе б ні быў я, я заўсёды знаходзіўся сярод сяброў, таварышаў. Таму я адчуваю вялікую ўдзячнасць савецкім людзям...

На гэтым, матуля, я канчаю сваё пісьмо і жадаю табе доўгага, шчаслівага жыцця. Чакай мяне, я прыеду высокакваліфікаваным спецыялістам і аддам усе свае сілы і веды роднай маці-Радзіме.

Да пабачэння.

Твой сын Ханг».

Гэтае пісьмо студэнта 3 курса фізфака Бак Хын Ханга апублікавана ў адным з апошніх нумароў насценнай газеты в'етнамскіх студэнтаў «Ціен фонг» («Авангард»).

Мары здзяйсняюцца

Мяне завуць Эмануэль Бой Марці. Я прыехаў з Рэспублікі Гана ў лістападзе мінулага года. Я заўсёды марыў аб прыездзе ў Савецкі Саюз, марыў стаць добрым інжынерам. Сёння мая мара пачынае здзяйсняцца.

Я рашыў стаць інжынерам, бо Гане, маёй радзіме, патрэбна шмат спецыялістаў і, у першую чаргу, інжынераў. Калі я атрымаю дыплом, я вярнуся дамоў, каб служыць маёй краіне, майму народу. Будучае належыць сённяшняй моладзі, якой цяпер у Гане ўсюды ёсць дарога да ведаў, да працы на карысць радзімы.

Эмануэль БОЙ МАРЦІ.

Старонку падрыхтаваў да друку метадыст падрыхтоўчага факультэта М. С. МЯЦЕЛЬСКІ—заг. аддз. жыцця замежных студэнтаў рэдакцыі газеты „Беларускі ўніверсітэт“

ВЕЧАР ЗАМЕЖНЫХ СТУДЭНТАЎ

„Мы гаворым па-руску“

Гэтымі днямі адбыўся вечар замежных студэнтаў і іх выкладчыкаў. Усе пелі песні, расказвалі вершы, гаварылі па-руску. Вечар так і называўся: «Мы гаворым па-руску».

Кожны з нас з вялікім стараннем рыхтаваўся да гэтага дня. У апошнія гадзіны перад выступленнем студэнты хадзілі па калідоры, дэкламавалі і пелі ўсё, што яны падрыхтавалі да вечара. Асабліва настойлівай аказалася дзесятая група. Яна і заняла першае месца. Гэты вечар быў своеасаблівым спаборніцтвам паміж групамі. Таму кожны студэнт адчуваў вялікую адказнасць перад сваімі таварышамі і з энтузіязмам уключаўся ў цікавае спаборніцтва.

Цяжка было аддаць перавагу каму-небудзь, бо юнакі і дзяўчаты добра падрыхтаваліся. Нават журы мела цяжкасці ў выяўленні пераможцаў.

Адным з цікавых нумароў былі адказы на загадкі, якія задаваў выкладчык У. Г. Будай. Было шмат правільных і няправільных адказаў. За правільныя журы прысуджала ачкі. На другім і трэцім месцах, услед за дзесятай, аказаліся пятая і чацвёртая групы.

Вечар на рускай мове меў вялікае значэнне для ўсіх студэнтаў. Ён паглыбіў веды, паказаў, чаму мы навучыліся за некалькі месяцаў вучобы на факультэце.

Хочацца ад усяго сэрца падзякаваць усім удзельнікам цікавага вечара, нашаму строгаму журы ў асобе нашых выкладчыкаў і пажадаць, каб гэты першы вечар не аказаўся апошнім.

Уільфрэда ГАНСАЛЕС,
студэнт падрыхтоўчага факультэта.

Кантроль у дзеянні

Палепшыць матэрыяльна-тэхнічнае забеспячэнне ўніверсітэта

Матэрыяльна-тэхнічнае забеспячэнне займае важнае месца ў арганізацыі вучэбнага працэсу і навукова-даследчай работы. Гэта асабліва важна для нашага універсітэта, які расшыраецца хуткімі тэмпамі.

Вось чаму гэтае пытанне зацікавіла групу садзейнічання партыйна-дзяржаўнаму кантролю БДУ. Яна дэталёва вывучыла арганізацыю матэрыяльна-тэхнічнага забеспячэння ва ўніверсітэце і разглядзела пытанне на сваім пасяджэнні ў канцы лютага. На пасяджэнні прысутнічалі работнікі адміністрацыйна-гаспадарчай часткі, аддзела капітальнага будаўніцтва, прадстаўнікі факультэтаў.

Праверкай устаноўлена, што матэрыяльна-тэхнічнае забеспячэнне ў БДУ ажыццяўляецца нездавальняюча. Заяўкі на абсталяванне і матэрыялы кафедры складаюць несвоечасова, а часам і фармальна. Аддзел забеспячэння (начальнік тав. Післігін) і інжынер па прыборах і абсталяванню АКБ тав. Шышкін не прымаюць належных мер па забеспячэнню заявак. Адсутнічае сістэматычны кантроль за выкананнем заявак. Бываюць выпадкі, калі абсталяванне, якое паступае для аднаго факультэта, трапляе на іншы. Не заўсёды своечасова факультэтам выдзяляецца аўтатранспарт для дастаўкі абсталявання і матэрыялаў. У аддзеле забеспячэння няма неабходных каталогаў і даведнікаў на абсталяванне, прыборы і матэрыялы.

На прыродазнаўчых факультэтах няма штатных адзінак, якія адказвалі б за забеспячэнне і захаванасць маёмасці; ва ўніверсітэце няма эканаміста-планавіка, які б забяспечваў складанне, кантроль і рэалізацыю абагуленых заявак; няма аўтапагрузчыкаў і штатных грузчыкаў.

Недапушчальным таксама з'яўляецца і адсутнасць цэнтральнага, агульнаўніверсітэцкага склада, куды б паступала ўся прадукцыя. Работнікі забеспячэння не маюць адпаведнай адукацыі і не разбіраюцца ў многіх паступаючых матэрыялах і абсталяванні. На кафедрах і факультэтах бываюць выпадкі безгаспадарчых адносін да дзяржаўнай маёмасці. Часам заяўкі накіроўваюцца не праз аддзел забеспячэння, што уносіць дадатковыя перашкоды ў работу.

Група садзейнічання партыйна-дзяржаўнаму кантролю звярнула ўвагу АГЧ універсітэта на неабходнасць больш дакладнай работы з тым, каб своечасова збіраліся, абагульняліся і рэалізоўваліся заяўкі факультэтаў і кафедр, выключыць выпадкі заявак не праз аддзел забеспячэння.

Група прапанавала рэктару увесці ў штат аддзела забеспячэння эканаміста-планавіка, а на кожным факультэце мець асоб, адказных за матэрыяльна-тэхнічнае забеспячэнне вучэбнага працэсу і навукова-даследчай работы, паскорыць будаўніцтва цэнтральнага склада, набыць аўтапагрузчыкі і мець штатных грузчыкаў.

Група прапанавала факультэтам і кафедрам своечасова і кваліфікавана складаць заяўкі, удакладняць іх на працягу года ў адпаведнасці з выдаткаванымі грашовымі сродкамі. Затрымку ў складанні заявак разглядаць як грубае парушэнне службовай дысцыпліны. Бухгалтэрыі і аддзелу забеспячэння — навесці парадак у справаздачнай дакументацыі па выкарыстаных матэрыялах і кантролю за наяўнасцю і захаванасцю маёмасці.

Група садзейнічання партыйна-дзяржаўнаму кантролю звяртаецца да супрацоўнікаў факультэтаў, кафедр і студэнтаў з просьбай больш беражліва ставіцца да дзяржаўнай маёмасці, абсталявання, прыбораў і іншых матэрыяльна-тэхнічных каштоўнасцей.

Дацэнт А. А. ГАЛАЎКО,
намеснік старшыні групы садзейнічання партыйна-дзяржаўнаму кантролю БДУ.

Газету і часопіс — кожнаму

Партыйная, камсамольская і прафсаюзная арганізацыі ўніверсітэта правялі вялікую работу па распаўсюджванню перыядычных выданняў сярод выкладчыцкага складу і студэнтаў. На 1 студзеня г. г. выпісана больш як 4,5 тысячы экземпляраў газет і часопісаў.

Аднак маюцца і істотныя недахопы. Мала ўдзялялася ўвагі распаўсюджванню такіх выданняў, як «Агитатор», «Партийная жизнь», «Политическое самообразование», «Молодой коммунист», «Блокнот агитатора» і інш. 650 экземпляраў газет і часопісаў выпісана ўсяго на квартал. У бліжэйшы час неабходна гэтую колькасць экземпляраў падпісаць на больш працяглы тэрмін і значна павялічыць падпіску за кошт тых, хто яшчэ не ахоплены падпіскай. Дарэчы, падпіска на рэспубліканскія выданні прымаецца да 23 сакавіка, а на цэнтральныя спыняецца заўтра, г. зн. 15 сакавіка.

Грамадскія распаўсюджвальнікі друку павінны больш увагі ўдзяліць падпісцы на газету «Правда», партыйных часопісаў, камсамольска-маладзёжных і рэспубліканскіх выданняў.

Для паспяховага рашэння задачы па распаўсюджванню друку на некаторых прадпрыемствах Мінска створаны саветы садзейнічання партыйным і камсамольскім органам па падпісцы. Такі савет, на мой погляд, трэба стварыць і пры парткоме БДУ.

І. ЯГОРАЎ,
інструктар Ленінскай райканторы «Саюздрук».

ПА СЛЯДАХ НАШЫХ ВЫСТУПЛЕННЯЎ

„Наша рэпліка Г. Круглову"

У нумары 2-м нашай газеты пад такой назвай было апублікавана пісьмо членаў Клуба інтэрнацыянальнай дружбы пра няправільнае выкарыстанне студэнтам вячэрняга аддзялення журналістыкі Германам Кругловым свайго журналісцкага права. Ён у адной з радыёперадач выступіў, як член праўлення КІДа, хоць ужо даўно не з'яўляецца ім, і апераваў фактамі паўтара-двухгадовай даўнасці.

Як паведамілі рэдакцыі з філалагічнага факультэта, гэты ўчынак Германа Круглова абмяркоўваўся на сходзе студэнтаў вячэрняга аддзялення журналістыкі. Выявілася таксама, што ён дрэнна наведвае заняткі, недастойна паводзіць сябе. Сход сурова асудзіў паводзіны Германа Круглова. Яму аб'яўлена суровая вымова.

Універсітэцкую самадзейнасць ведаюць не толькі ў БДУ. Танцавальны калектыў універсітэта таксама часта выступае на імправізаваных сцэнах і ў клубах прадпрыемстваў, калгасаў і саўгасаў, у падшэфнай вайсковай часці. У праграме выступленняў танцавальнага калектыву — беларускія народныя танцы, танцы народаў СССР і свету. На здымку: выконваецца румынскі танец.

Фота В. ЛУЦЭНКІ.

Шаўчэнкаўскія дні ў БДУ

ЛЮТЫ. У выдавецтве «Навука і тэхніка» выйшаў зборнік матэрыялаў «Тарас Шаўчэнка і беларуская літаратура», у якім змешчаны два артыкулы выкладчыкаў нашага ўніверсітэта: «Янка Купала — перакладчык твораў Т. Шаўчэнкі» Сцяпана Александровіча і «Тарас Шаўчэнка і Янка Купала» Міхася Ларчанкі.

ПАЧАТАК САКАВІКА. Універсітэцкая бібліятэка наладзіла кніжную выстаўку, прысвечаную Кабзару. Тут маюцца творы Тараса Шаўчэнкі на ўкраінскай, рускай і беларускай мовах, працы славянскіх вучоных, якія раскрываюць неперавышанае майстэрства ўкраінскага песняра, сусветнае значэнне яго творчасці.

4 САКАВІКА. На Мінскі радыёзавод выязджала вялікая група выкладчыкаў і аспірантаў кафедраў рускай і беларускай літаратур нашага ўніверсітэта. З лекцыямі пра Кабзара выступілі дактары філалагічных навук М. Р. Ларчанка і Л. І. Фігloўская, дацэнты В. А. Захарава, О. В. Казлова, Н. І. Лапідус, А. А. Лойка, С. А. Лысенка і іншыя. Некалькі соцень аўтазаводцаў змаглі бліжэй пазнаёміцца з жыццём і творчасцю вялікага сына Украіны.

6 САКАВІКА. «Неўміручы Кабзар» — пад такім загалоўкам «Беларускі ўніверсітэт» змясціў вялікую падборку выказванняў выкладчыкаў, аспірантаў і студэнтаў універсітэта пра Тараса Рыгоравіча Шаўчэнку.

9 САКАВІКА. У Беларускім дзяржаўным акадэмічным тэатры імя Янкі Купалы адбыўся ўрачысты вечар, прысвечаны памяці паэта. На вечары прысутнічала шмат студэнтаў і выкладчыкаў БДУ.

10 САКАВІКА. Выйшаў юбілейны нумар «Літаратуры і мастацтва». У газеце змешчаны вялікі артыкул С. Х. Аляксандровіча «Родны» і заметка «Лепшы помнік Кабзару» студэнткі ўніверсітэта Л. Кругловай.

18 САКАВІКА. Ва ўніверсітэце адбудзецца вечар, прысвечаны 150-годдзю з дня нараджэння Тараса Рыгоравіча Шаўчэнкі.

В. РАГОЙША.

Спартыўная канферэнцыя

Гэтымі днямі адбылася спартыўная канферэнцыя ўніверсітэта, якая абмеркавала работу спартыўнай арганізацыі БДУ за два гады. Справаздачу аб спартыўнай канферэнцыі чытайце ў наступным нумары.

На здымку: адна з мацнейшых канькабежак універсітэта, студэнтка 6 курса вячэрняга аддзялення матэматычнага факультэта **Ларыса Смірнова.** Наш фотакарэспандэнт М. Красуцкі сфатаграфаваў яе ў час спаборніцтваў на першынство ўніверсітэта на дыстанцыі 1500 метраў. Ларыса перамагла на гэтай дыстанцыі.

Трывожны сігнал

ЛЫЖКІ ДЗЁГЦЮ

Па даручэнню жыллёва-бытавой камісіі мясцкома яе прадстаўнікі азнаёміліся з умовамі жыцця студэнтаў у новым інтэрнаце № 5, што па вул. Кастрычніцкай. Яшчэ здалёк карпусы яго прыцягваюць увагу сваім арыгінальным вонкавым выглядам. Заходзіш у вестыбюль — і першая недарэчнасць, першая лыжка дзёгцю: цудоўны знешні выгляд псуецца убоствам пастаўленых тут старых тумбачак. І такіх «лыжак» у інтэрнаце аказалася нямала.

Перш за ўсё, тут неспрыяльныя ўмовы для харчавання студэнтаў, буфета няма, аддзелачныя работы ў будучай сталоўцы вядуцца марудна, бліжэйшы гастраном не працуе. Хоць тытаны ўстаноўлены на ўсіх пяці паверхах, цяпер працуе толькі адзін (корпус № 2). Кубавая зачыняецца ў 10 гадзін вечара, і калі вы працавалі ў бібліятэцы пазней, то вам прыйдзецца абыходзіцца толькі цёпленькай вадзічкай. Лепш было б на гадзіну пазней адчыняць кубавую, а спыняць яе работу ў 11 гадзін.

У інтэрнаце няма спецыяльнага пакою для мыцця бялізны. На адных дзвярах была такая шыльдачка, дык яе знялі, а пакой ператварылі ў склад для ложкаў. Прыходзіцца мыць бялізну ва ўмывальніках, а гэта зусім нязручна. Пакою для сушкі бялізны таксама няма.

Санітарны стан памяшканняў агульнага карыстання пакідае пажадаць лепшага. Ёсць прэтэнзіі ў прыбіральшчыц да студэнтаў і ў студэнтаў да прыбіральшчыц. Сапраўды, чаму ўборка вядзецца з 8 гадзін раніцы, калі ўсе ўстаюць і збіраюцца на заняткі? Чаму б не прыбіраць, напрыклад, гадзін з 10 раніцы.

Студэнцкі актыў змагаецца за навядзенне парадку ў сваім інтэрнаце, але яму часам не дапамагаюць. Студэнты гавораць пра гэта з крыўдай. Студсавету патрэбна дапамога ў навядзенні парадку ў корпусе № 1, дзе жывуць будучыя фізікі. Шмат непрыемнага можна ўбачыць у гэтым корпусе. І камісія мясцкома таксама адразу заўважыла гэта: у ленпакоях — акуркі, запалкі, папера; студэнты, бывае, сядзяць на сталах, хоць шмат крэслаў пустуе; побач, на калідоры, — «хакей з шайбай» з ужываннем сілавых прыёмаў ды з лямантам. У пакоях таксама парадак не належны.

У корпусе № 2, дзе жывуць студэнты з розных факультэтаў, парадку куды больш. Там у многіх пакоях націраюць падлогу (масціку купляюць самі). У 1-м корпусе мы гэтага не бачылі, затое бачылі брудныя падлогі. Дарэчы, добра было б, каб падлога націралася ва ўсіх пакоях, але студэнтам не прыходзілася рабіць гэта за свой кошт.

У ленпакоях не відаць газет і часопісаў. Сумуюць студэнты па тэлевізары, па танцах у выхадны дзень. І ім неабходна дапамагчы ў арганізацыі культурнага адпачынку.

Шмат яшчэ недахопаў маецца ў новым інтэрнаце, і трэба ўсё зрабіць, каб унутраны змест жыцця інтэрната поўнасцю адпавядаў яго прыгожаму вонкаваму выгляду.

М. МЯЦЕЛЬСКІ,
член мясцкома, ст. выкладчык кафедры геаметрыі.

ЗАЎТРА—НЯДЗЕЛЯ

Яна пачынаецца са званка будзільніка, які выклікае ўжо не пачуццё незадаволенасці, а ўсмешку, што сёння можна не думаць пра будзённыя справы, на час забыцца пра няўдачы і пакінуць некранутымі падручнікі.

Дарэчы, гэта не зусім так. З чацвёртакурсніцай фізфака Таняй Дземчанка я пазнаёмілася некалькі дзён таму назад. У Тані і яе аднакурснікаў ішлі экзамены. І дзяўчына рыхтавалася да іх у ленпакоі інтэрната № 2, дзе яна жыве.

— Раней мы праводзілі вольны час вельмі весела. Кожную нядзелю хадзілі за горад на лыжах, часам у кіно або на ўніверсітэцкія вечары. А ў інтэрнаце хацелася б пабыць на тэматычным вечары, пачуць новыя вершы, паспрачацца, патанцаваць, а гэта не так часта бывае ў нас. Цяпер на час прыходзіцца забыцца пра адпачынак — сесія, — заключае Таня.

У інтэрнаце № 1 я размаўляла з хімікам-пяцікурснікам Л. Мячкоўскім. Ён расказаў, што працуе над дыпломнай работай.

— Спадзяюся, што не памыліўся ў выбары тэмы, — кажа юнак. — Яна мне вельмі падабаецца... Як праводжу вольны час? У інтэрнаце ў нас мерапрыемствы праводзяцца даволі рэдка. Праўда, цяпер рыхтуемся да вечара пытанняў і адказаў. Я і мае сябры заўсёды імкнёмся трапіць на ўніверсітэцкія вечары, бо яны арганізуюцца добра і праходзяць цікава.

Эдуард Раманко, жыве ў інтэрнаце па вул. Кастрычніцкай, захапляецца спортам. Ён актыўна ўдзельнічае ў мастацкай самадзейнасці. У час канікулаў выязджаў у падшэфны калгас.

— Там нас добра прынялі, і мы вельмі рады, што дапамаглі людзям цікава правесці вольны час, — расказвае Эдуард.

Так, вольны час студэнты праводзяць добра. І вельмі радасна, што за адпачынкам яны не забываюцца і на вучобу.

А. ДЗЕРАШ.

Рэдактар М. ІОСЬКА.

Адрас рэдакцыі:
Мінск, Універсітэцкі гарадок, галоўны корпус, 212. Тэл. 2-07-19.

Друкарня Белсаўпрофа.
АТ 02828 Тыр. 2000. Зак. 1148.